

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 481
din 28.10.2015

Dosar nr: 146/2015

Petiția nr: 1607/02.03.2015

Petentă: T.M.R.

Reclamatul: Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”

Obiect: hărțuire la locul de muncă pe criteriul socio-profesional

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentei

1.1.1. T.M.R. , ..;

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, Calea Plevnei nr. 134, sector 1, București;

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta se consideră hărțuită la locul de muncă pe criteriul socio-profesional.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin **Adresa nr. 1607/01.04.2015** (filele 8-9 din dosar) s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială privind faptele de abuz și privind obligarea reclamatului de a înlătura consecințele faptei de discriminare. Totodată, s-a solicitat completarea petiției, cu specificarea criteriului care ar fi determinat comportamentul reclamatului.

3.3 Părțile au fost citate (filele 12-13 din dosar) pentru data de 07.07.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

- 3.4. La audierea din 07.07.2015 s-a prezentat reclamatul.
- 3.5. Părțile au fost recitate pentru data de 25.08.2015 (filele 22-23 din dosar).
- 3.6. La audierea din 25.08.2015 părțile s-au prezentat.
- 3.7. Petentei i-au fost comunicate punctele de vedere ale reclamatului, fiind solicitate concluzii scrise (fila 37 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 1607/02.03.2015** (filele 1-7 din dosar) petenta arată următoarele:

- solicită amendarea reclamatei, înlăturarea consecințelor faptei de discriminare;
- este angajata reclamatului;
- există o încercare de compromitere și de a determina petenta să demisioneze;
- în cursul anului 2014 și 2015 au existat mai multe fapte de discriminare, cum ar fi:
 - (1) la data de 10.10.2014 a solicitat o învoire de recuperare de o oră și jumătate, care nu i s-a acordat, comparativ cu asistenta de laborator; fiind vorba de o situație de urgență, a înaintat un raport conducerii spitalului, însă a fost obligată să recupereze de la ora 6.30, în mod umilitor;
 - (2) reclamatul a început să detașeze sau să mute definitiv angajații laboratorului în încercarea de a desființa laboratorul în mod abuziv;
 - (3) în noiembrie 2014 sediul a fost renovat, astfel trebuia să lucreze și ca femeie de serviciu sau zugrav;
 - (4) în noiembrie 2014 șeful laboratorului a fost în concediu, astfel petenta a lucrat singură cu un asistent;
 - (5) la data de 31.10.2014 a fost nominalizată să preia gestiunea laboratorului, iar după ce a zis că nu poate prelua gestiunea, a fost nominalizată să preia gestiunea în condiții umiltoare, sub îndrumarea și supravegherea subordonatului;
 - (6) în data de 25.11.2014 a avut loc Consiliul Medical, care avea pe ordinea de zi reorganizarea activității de medicină veterinară; nu s-a votat desființarea laboratorului;
 - (7) la data de 09.02.2015 a fost chemată să predea un stick și calculatoarele din laborator, însă în lipsa unui ordin în acest sens a refuzat să se conformeze; calculatoarele au fost ridicate fără acordul ei;
 - (8) la data de 16.02.2015 s-a solicitat evacuarea spațiilor în care își desfășoară activitatea, însă în lipsa unui ordin în acest sens a refuzat să se conformeze;
 - (9) animalele de laborator au fost mutate la Cernica;
- consideră abuzivă activitatea reclamatului.

4.1.2. Petenta, prin punctul de vedere înregistrat la C.N.C.D. cu **nr. 2768/20.04.2015** (filele 10-11 din dosar), a arătat următoarele:

- solicită constatarea și sancționarea faptelor de discriminare din ultimele 11 luni;
- nu a solicitat daune;
- invocă drept criteriu de discriminare „orice alt criteriu”.

4.1.3. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 4924/17.07.2015** (filele 16-18 din dosar) petenta și-a completat petiția arătând următoarele elemente noi:

- i s-a adus la cunoștință la data de 14.05.2015 încetarea contractului individual de muncă din data de 01.05.2015;

- laboratoarele au fost mutate la Cernica, în afara Bucureștiului;
- nu s-a aprobat numirea petentei în funcția de înlocuitor șef laborator.

4.1.4. Petenta a solicitat recitare (fila 19 din dosar).

4.1.5. Cu ocazia audierii din data de 25.08.2015 petenta a considerat că discriminarea se produce pe de o parte între medicii veterinari și medicii umani, pe de altă parte între medicii civili și medicii militari. În acest sens a depus și un punct de vedere la dosar (filele 24-32 din dosar), în care, în afara celor amintite deja, arată următoarele:

- solicită respingerea excepției inadmisibilității, pe considerentul că poate fi invocat orice criteriu pentru o faptă de discriminare;

- solicită respingerea excepției de necompetență materială, pe considerentul că potrivit art. 20 alin. 3 din **O.G. nr. 137/2000** are posibilitatea de a solicita înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației.

4.1.6. Prin concluziile scrise înregistrate la C.N.C.D. cu **nr. 6574/12.10.2015** (filele 38-53 din dosar) petenta menține cele arătate anterior, cu următoarele completări:

- laboratorul nu are nevoie de autorizații;
- afirmațiile reclamatei nu sunt conforme cu adevărul.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 4996/21.07.2015 (fila 21 din dosar) a invocat:

- excepția inadmisibilității petiției, întrucât petenta nu a clarificat criteriul care ar sta la baza discriminării;

- excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. privind obligarea lui de a înlătura consecințele discriminării și privind fapte de natură penală.

4.2.2. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 5827/10.09.2015** (filele 34-36 din dosar), reclamatul arată următoarele aspecte relevante:

- spitalul nu deține autorizații pentru studii clinice veterinare;

- s-a dorit intrarea în legalitate, funcția petentei fiind transferată la Centrul de Cercetări Științifice Medico-Militare, în cadrul Laboratorului de epidemiologie și urgențe epidemiologice;

- au existat modificări în statutul de organizare;

- spitalul trece printr-o reorganizare administrativă;

- nu s-a probat refuzul învoirii petentei;

- petenta nu a preluat efectiv gestiunea laboratorului;

- înlocuitorul legal nu se numește la solicitare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director, conform prevederilor art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000**, constată următoarele fapte:

- reclamatul este într-o perioadă de reorganizare administrativă;

- nu deține autorizații pentru studii clinice veterinare;

- funcția petentei a fost transferată la Centrul de Cercetări Științifice Medico-Militare, în cadrul Laboratorului de epidemiologie și urgențe epidemiologice;
- la data de 10.10.2014 când petenta s-a învoit de la ora 13.30 s-a solicitat ca ea să recupereze de la ora 6.30 orele respective;
- la data de 31.10.2014 petenta a fost nominalizată să preia gestiunea laboratorului, iar după ce a zis că nu poate prelua gestiunea, a fost nominalizată să preia gestiunea sub controlul unui subordonat, după care nu a mai preluat gestiunea.

5.2. **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**, la cap. 2 secțiunea a 2-a prevede:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30

(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31

(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32

Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

5.3. Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind eventuale fapte de abuz, întrucât acestea au caracter de fapte penale, ori competențele C.N.C.D. se referă doar la fapte de natură contravențională.

5.4. Colegiul director admite și excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind înlăturarea consecințelor unor eventuale fapte de discriminare, întrucât doar instanța de judecată poate formula astfel de obligații la adresa unui pârât. Chiar dacă art. 20 alin. 3 din **O.G. nr. 137/2000** prevede posibilitatea petentului de a solicita înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației, legiuitorul nu a dat posibilitate pentru C.N.C.D. de a formula astfel de dispoziții. Prin urmare respectiva prevedere poate fi utilă în vederea găsirii unei soluții pe cale amiabilă, dar nu permite ca C.N.C.D. să formuleze o obligație de a face către reclamați.

5.5. Colegiul director clasează capetele de cerere intruduse ulterior, după data primei citări (07.07.2015), conform prevederilor art. 11 alin. 2 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**, care stabilește: „Petiția poate fi completată cu noi capete de cerere până la primul termen de audiere, sub sancțiunea decăderii.”

5.6. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturilor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt

criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.7. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.8. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.9. Colegiul director constată că intenția reclamatului de a separa activitatea de medicină umană de activitatea de medicină veterinară nu reprezintă discriminare, întrucât cele două domenii sunt diferite, cu reglementări diferite, cu autorizări diferite. Astfel cele două activități nu sunt comparabile, prin urmare separarea lor nu reprezintă diferențiere și implicit nici discriminare. Prin urmare faptele arătate în petiție și numerotate în prezenta hotărâre (la pct. 4.1.1.) cu nr. 2, 6, 7, 8, 9, legate de separarea celor două domenii, nu reprezintă discriminare. Prin separarea celor două activități nu se încalcă dreptul la demnitate al petentei conform art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**, care stabilește: *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”*, întrucât fapta nu e de natură să creeze o atmosferă de intimidare, ostilă, degradantă, umilitoare sau degradantă. A susține contrariul înseamnă spre exemplu că existența separată a medicinei umane de medicina veterinară, a formării separate a specialiștilor etc. încalcă dreptul la demnitate al medicilor veterinari.

5.10. Criteriile invocate de petentă sunt de natură socio-profesională (medic veterinar respectiv medic civil), ceea ce intră în categoria „orice alt criteriu”.

5.11. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

5.12. Petenta consideră discriminatoriu faptul că la învoire i s-a solicitat să recupereze orele absente înainte de program (întrucât după program acest lucru nu era posibil, din moment ce petenta s-a învoit pentru ultimele ore de serviciu). În mod evident angajatorul a procedat corect, întrucât prezența la serviciu nu este facultativă ci obligatorie, și dacă

cineva cere să lipsească, i se poate cere să recupereze. A pune o persoană să recupereze absența, la cerere, de la ora 6.30 nu se poate interpreta ca o încălcare a dreptului la demnitate. Există largi categorii de persoane care lucrează la ora 6.30 sau chiar mai matinal, nu se poate susține ideea că munca la o astfel oră ar reprezenta crearea unui cadru de intimidare, ostil, degradant, umilitor, ofensator. Chiar dacă s-ar admite ipoteza că doar petentei i s-a solicitat să recupereze învoirea (proba privind solicitarea recuperării învoirii s-a depus la dosar împreună cu concluziile scrise, care nu se comunică părții adverse, astfel respectând principiul dreptului la apărare această probă trebuia exclusă), și astfel s-a creat un tratament diferențiat între ea și alți angajați ai reclamatei, oricum nu există o relație de cauzalitate între o astfel de diferențiere și criteriile socio-profesionale invocate de petentă. Dacă alte persoane au putut pleca de la serviciu fără să recupereze aceste ore nelegalitatea s-a produs prin această faptă și nicidecum prin solicitarea recuperării orelor. O autoritate de stat, cum este C.N.C.D., nu poate promova prin deciziile sale nerespectarea legislației.

5.13. Petenta susține, fără un minim probatoriu, că în perioada renovării clădirii a depus activitate de femeie de serviciu și de zugrav. Ea nici nu susține că ar fi fost obligată să desfășoare o astfel de activitate de către partea reclamată. În consecință privind acest capăt de cerere nu se poate reține existența unei discriminări din partea reclamatului.

5.14. Faptul că o persoană de conducere este în concediul legal de odihnă și colegii lucrează în lipsa lui nu poate fi interpretată ca o faptă de discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată. În caz contrar nici o persoană nu ar mai putea beneficia de concediul legal de odihnă sau de alte concedii prevăzute de lege. În primul rând nu există o diferențiere; când petenta a fost în concediu, colegii ei au lucrat în mod similar și în locul ei.

5.15. Intenția de a preda gestiunea laboratorului către petentă nu reprezintă discriminare față de ea; petenta nu invocă o faptă de natură discriminatorie cum că doar medicii veterinari sau doar medicii civili primesc în gestiune laboratoarele, ci consideră umilitoare soluția găsită de a fi controlată de un subaltern. Se constată că petenta a refuzat acceptarea gestiunii pe motivul că din când în când înlocuiește șeful de laborator, astfel nu poate îndeplini astfel de sarcini, prin urmare angajatorul a dorit să elimine această incompatibilitate prin intermediul unei alte persoane care să controleze gestiunea. Este profund incorectă interpretarea petentei că astfel ea ar fi fost umilită. Relațiile de șef/subordonat nu trebuie să devină relații de tip feudal, ci să rămână relații interumane, în care competențele de serviciu se îmbină și nu devin contrare și conflictuale. Totodată Colegiul director observă că după ce petenta a afirmat că nu acceptă soluția angajatorului, soluția nu s-a pus în practică, astfel nu s-a putut produce nici o încălcare a dreptului la demnitate, chiar dacă am considera că a acorda o gestiune parțială unui subordonat ar reprezenta o umilire a „șefului”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind eventuale fapte de abuz conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

2. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind înlăturarea consecințelor unor eventuale fapte de discriminare conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

3. Clasează capetele de cerere intruduse ulterior, după data primei citări (07.07.2015), conform prevederilor art. 11 alin. 2 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;

4. Separarea activității de medicină umană de cea veterinară, și demersurile în acest sens nu reprezintă discriminare conform prevederilor art. 2 alin. 1 coroborate cu art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**;

5. Solicitarea de a recupera o învoire solicitată de petentă de la ora 6.30 nu reprezintă discriminare conform prevederilor art. 2 alin. 1 coroborate cu art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**;

6. Nu se constată că petenta ar fi fost obligată de către reclamat să lucreze ca femeie de serviciu sau zugrav în perioada renovării sediului reclamatului, conform prevederilor art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000**;

7. Nu reprezintă discriminare faptul că o persoană de conducere este în concediul legal de odihnă și colegii lucrează în lipsa lui conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;

8. Intenția de a preda gestiunea laboratorului petentei nu a încălcat dreptul la demnitate al petentei conform art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**;

9. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN PETRE – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 28.10.2015

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Verificat SCSRP